

Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

«ήλθεν ό Ιησούς εις την Ναζαρέτ, ού ήν τεθραμμένος»

Γνωρίζουμε από τους λόγους του Κυρίου πως κανείς προφήτης δεν είναι δε-κτός στην πατρίδα του (Λουκ. 4, 24). Στο σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα αναφέρει ο Ιερός Λουκάς πως ο Χριστός πήγε στη Ναζαρέτ, δηλ. στην πόλη που είχε ανατραφεί, και «εισήλθε κατά το εϊωθός αύτώ εν τη ήμέρα των σαββάτων εις την συναγωγήν, και ανέστη άναγνώνας» (όπ.π. στίχ. 16). Ονομάζεται πατρίδα Του η Ναζαρέτ, γιατί ήταν πατρίδα της μητέρας Του και του νομιζόμενου πατέρα Του και επειδή ανατράφηκε εκεί. «Ας δούμε το περιστατικό πού αναφέρει ή περικοπή πιο αναλυτικά.

Αποκαλύπτει ό Κύριος τον εαυτό Του

Ό άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας γράφει πως, επειδή ήταν ανάγκη να κατα-στήσει εμφανή τον εαυτό Του στους εξ αίματος Ισραηλίτες και το μυστήριο της ενανθρωπήσεως να λάμψει σ' αυτούς πού δεν το γνωρίζουν και πως έχει χρισθεί απ' το Θεό Πατέρα για τη σωτηρία «της ύπ' ούρανόν», δηλ. όλου του κό-σμου, με πανσοφία οικονομεί καί τούτο· «χαρίζεται τούτο προ γε των άλλων εν Ναζαρέτ, οίς καί συνεστράφη, κατά γε φημί την σάρκα», δηλ. χαρίζει την πλη-ροφορία πως είναι ό Μεσσίας πρώτα στους Ναζαρηνούς, με τους οποίους συναστράφηκε κατά την ανθρωπινή φύση. Πηγαίνει στην πατρίδα Του ξέρο-ντας πως θα Τον περιφρονήσουν, αλλά πραγματοποιεί αυτή την επίσκεψη για να μη διαμαρτυρηθούν πως τους αγνόησε. Ό ευαγγελιστής Μάρκος μας λέγει ότι στη συναγωγή «άκολουθούσιν αύτώ οι μαθηταί αυτού» (Μαρκ. 6,1). Ήταν επίσημη ή επίσκεψη στην πόλη καί στη συναγωγή.

Η διδαχή του Κυρίου

Ό Χριστός μετά από προτροπή του υπευθύνου της συναγωγής σηκώθηκε καί διάβασε. Ό Ζιγαβηνός παρατηρεί πως κατ' οικονομίαν αμέσως βρήκε τα ρητά πού είχαν σχέση με τη Θεότητα Του. «Πνεύμα Κυρίου έπ' έμέ, ού είνεκεν έχρισέ με» (Λουκ. 4, 18). Κατά τους Πατέρες με τη λέξη Πνεύμα πρέπει να εννοήσουμε τη Θεότητα του Υιού. Όπως τους βασιλείς την παλαιά εποχή τους καθιέρωναν με τη χρήση ελαίου, έτσι και ο Κύριος με τη Θεότητά Του κα-θιερώθηκε σωτήρας του κόσμου. Ή φράση αυτή δηλώνει την ενανθρώπιση του Χριστού «ότι κατά την σάρκα γενόμενον δηλονότι καθ' ημάς καί ενανθρωπήσαντα» (Κύριλλος Αλεξανδρείας).

Ό Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός, ενώ ό ίδιος δίνει θεϊκά το Πνεύμα στην φύση, αλλά το δικό μας ανθρώπινο στοιχείο, «το ομογενές». Ό Χριστός ήλθε να φέρει στους αιχμαλώτους τη λύτρωση, στους τυφλούς την ανάβλεψη, στους καταπιεσμένους την ελευθερία, να κηρύξει την έναρξη μιας νέας πνευ-ματικής περιόδου (Λουκ. 4,18-19). Ήλθε πλέον ό καιρός της σωτηρίας μας» «Ίδού νύν καιρός ευπρόσδεκτος, ιδού νύν ημέρα σωτηρίας» (Β' Κορ. 6,2).

Οι αντιδράσεις του πλήθους

Κατ' αρχήν όλοι θαύμαζαν για τα λόγια της χάριτος πού έβγαιναν από το στό-μα Του (Λουκ. 4,22). Μετά άρχισαν να εκφράζουν τη ζήλεια τους. Τον ονόμαζαν περιφρονητικά «ό υίός της Μαρίας» (Μάρκ. 6,3). Οι Ιουδαίοι δεν συνήθιζαν να ονομάζουν έναν άνδρα με αναφορά του ονόματος της μητέρας του, αλλά μόνο του πατέρα του. Εδώ περιφρονητικά καί με ωμότητα ό Κύριος ονομάζεται «υίός της Μαρίας». Ονομάζεται «τέκτων» καί αδελφός ασήμαντων ανθρώπων (όπ. π.). θαύμαζαν για τα λόγια καί για τα θαύματα, ενώ παράλληλα ζήλευαν καί σκανδαλιζόντουσαν μ' Αυτόν (οπ. π.), γιατί ήταν συμπατριώτης τους καί Τον μείωναν με το να αναφέρουν την ταπεινή Του καταγωγή.

Εξαιτίας αυτής της δυσπιστίας ο Χριστός δεν έκανε πολλά θαύματα στην πατρίδα Του. Ο Ευαγγελιστής λέγει «ουκ ήδύνατο εκεί ουδεμίαν δύναμιν ποιῆσαι» (Μάρκ. 6,5).

Οι σημερινές αντιδράσεις

Η πατρίδα μας είχε το εξαιρετικό προνόμιο να γνωρίσει το Χριστό και την Εκκλησία Του πολύ ενωρίς. Είμαστε Χριστιανοί απ' τον πρώτο αιώνα. Δυστυχώς έχουμε πάθει ό,τι έπαθαν οι Ναζαρηνοί με τον Κύριο. Συνηθίζουμε να περιφρονούμε το θησαυρό της πίστεως, «τα δε ξένα άσπάζεσθαι», κατά τον ιερό Θεοφύλακτο. Η Εκκλησία και ο Χριστός φαίνονται σε πολλούς από μας ξεπερασμένα και άχρηστα ενώ οι ανόητες διδασκαλίες των ανατολικών θρησκείων και των μαγείων να είναι έπέραστες και καλοδεχούμενες. Άνθρωποι απλοί και εγγράμματοι με κάθε μέσο προσπαθούν να μειώσουν την παρακαταθήκη της Εκκλησίας και να προβάλουν διδασκαλίες δαιμονίων και ανθρώπινων επινοήσεων. Είναι του καιρού μας δείγμα να γίνονται βαπτισμένοι Χριστιανοί βουδιστές, οπαδοί παράξενων θεωριών, νεοειδωλολάτρης κ.ά.

Αδελφοί μου,

Ας προσέξουμε, γιατί οι περιπλανήσεις αυτές δεν φέρνουν ειρήνη στον άνθρωπο, αλλά ταραχή και σύγχυση. Μόνον ο Χριστός ειρηνεύει την καρδιά και την ψυχή μας.

Αρχιμ. Ι.Δ.Φ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. δ 16-22)

Λόγοι της χάριτος

Τώ καιρώ εκείνω, ήλθεν ο Ιησούς εις τήν Ναζαρέτ, ού ήν τεθραμμένος και εισήλθε κατά το εϊωθός αύτώ, έν τη ήμέρα των Σαββάτων, εις την Συναγωγήν και ανέστη άναγνώναι. Και έπεδόθη αύτώ βιβλίον Ησαΐου του Προφήτου και αναπτύξας το βιβλίον, εύρε τον τόπον ού ήν γεγραμμένον Πνεύμα Κυρίου έπ' έμέ, ού ένεκεν έχρισέ με εύαγγελισασθαι πτωχοίς άπέσταλκέ με, ίάσασθαι τους συντετριμμένους την καρδιάν, κηρύξαι αιχμαλώτοις άφεςιν, και τυφλοίς ανάβλεψιν, άποστείλαι τεθραυσμένους εν άφέσει, κηρύξαι ένιαυτόν Κυρίου δεκτόν. Και πτύξας το βιβλίον, άποδούς τώ υπηρέτη, έκάθισε και πάντων εν τη Συναγωγή οι οφθαλμοί ήσαν ατενίζοντες αύτώ. Ηρξατο δε λέγειν προς αύτους «Οτι σήμερον πεπλήρωται ή γραφή αύτη εν τοις ώσίν ύμών. Και πάντες έμαρτύρουν αύτώ, και έθαύμαζον επί τοίς λόγοις της χάριτος, τοίς έκπορευομένοις εκ του στόματος αυτού.

Μετάφραση της Ευαγγελικής περικοπής

Εκείνο τον καιρό ήλθε ο Ιησούς στη Ναζαρέτ, όπου είχε ανατραφεί και κατά τη συνήθειά του μπήκε στη συναγωγή κατά την ήμερα του Σαββάτου και σηκώθηκε για να διαβάσει. Και του έδωσαν το βιβλίο του Ησαΐα του προφήτου και αφού το ξετύλιξε βρήκε το μέρος, όπου ήταν γραμμέ-νο: «Πνεύμα Κυρίου είναι επάνω μου, διότι με έχρισε. Με έστειλε να φέ-ρω στους φτωχούς χαρμόσυνο άγγελμα, να θεραπεύσω εκείνους πού έχουν συντετριμμένη καρδιά, να κηρύξω σε αιχμαλώτους απελευθέρωση και στους τυφλούς ανάβλεψη, να ελευθερώσω εκείνους πού πιέζονται, να κηρύξω το έτος της εύνοιας του Κυρίου». Και αφού τύλιξε το βιβλίο και το έδωσε στον υπηρέτη, κάθισε και τα μάτια όλων στη συναγωγή ήταν προσηλωμένα επάνω του. Αρχισε να τους λέγει: «Σήμερα έχει εκπληρωθεί στα αυτιά σας ή γραφή αυτή». Και όλοι συγκατένευαν προς αυτόν και θαύμαζαν για τη χάρη των λόγων πού έβγαιναν από το στόμα του.